

Mariusz Czuba

[Pod koniec 2008 roku]

Kurier Konserwatorski nr 12, 11

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

a

b

OBIEKTY NIEISTNIEJĄCE

Ruina zamku, Biała Nyska, gm. Nysa, pow. nyski, woj. opolskie

Zamek został zbudowany w 1487 r., przebudowany w XVI w. oraz w latach 1882-1897, uległ zniszczeniu w 1945 r. Ruina zamku została rozebrana 28.09.1973 r. w ramach akcji "porządek" w niedzielę czynów społecznych, bez zgody WKZ. Obecnie teren pozamkowy stanowi część parku.

a) fot. 1963 r. („zielona karta”, WUOZ Opole)

b) fot. pocz. XX w. (J. v. Golitschek, *Schlesien-Land der Schlösser*, Bd. I, Mannheim 1978)

drewnianego budownictwa gospodarczego. Zachował pierwotną konstrukcję i ciesiołkę, z nieznacznymi przeróbkami pokrycia dachowego wykonanymi w XX w. W latach 70. XX w. został rozebrany z zamiarem przeniesienia do skansenu w Bronowicach Małych. Skansen nigdy nie powstał, a elementy spichlerza złożone zostały w stodole na terenie dawnego folwarku plebańskiego. W latach 90. XX w. elementy, które wówczas były już częściowo zniszczone, przeniesione zostały na teren posesji przy ul. Tetmajera 36. Obiekt nie istnieje, nie został zrekonstruowany, a elementy uległy całkowitej destrukcji. W trakcie

OBIEKTY NIEISTNIEJĄCE

Spichlerz plebański, Śmicz, gm. Biała, pow. prudnicki, woj. opolskie

Spichlerz wzniesiony został w XIX w. w konstrukcji zrębowej, obrzuconej gliną. Nie użytkowany od lat, zawalił się w 1993 r. ze względu na zły stan techniczny. Jego ruiny zostały rozebrane. Miejsce, w którym stał pozostaje niezabudowane.

Fot. 1963 r. („zielona karta”, WUOZ Opole)

rozpatrywania jest wniosek o skreślenie obiektu z rejestru zabytków.”

Zabytki przestawały istnieć również wskutek źle planowanych i źle prowadzonych remontów. Spektakularnym przykładem jest pochodzący z drugiej połowy XIX wieku murowany budynek ujeżdżalni przy ul. Mazurskiej w Elblągu (w zespole parku „Modrzewie”). W latach 80. planowano rozbudowę ujeżdżalni, pełniącej wówczas funkcję hali sportowej, na halę widowiskowo-sportową. W 1988 roku rozpoczęto prace, które ze względu na brak środków finansowych nie zostały zakończone. Warunkiem sfinansowania budowy było powstanie hali z trybunami na około 2500 miejsc, co nie było możliwe przy wykorzystaniu już istniejących zrębów budowy. Ostatecznie rozbiórka obiektu nastąpiła w 2006 roku.

Duża część obiektów rozbieranych jest bez wiedzy i zgody WKZ, co wielokrotnie zostało potwierdzone podczas lustracji terenowej. Najbardziej chyba bulwersujący okazał się przypadek rozbiórki kościoła w miejscowości Siadło Górne (gm. Kołbaskowo, pow.